

صدا و سیما جمهوری اسلامی ایران

معاونت سیاسی

اداره پژوهش‌های خبری

گزارش پژوهشی؛

موضوع:

"راهکارها و الزامات نظام تأمین مالی نوآوری در کشور"

فرآورده‌های خبری و تولیدات پژوهشی در بخش‌های زیر قابل دسترس است:

- وب سایت خبرگزاری صداوسیما (سرویس پژوهش) <http://www.iribnews.ir>

پژوهشگر: فاطمه حسینی

❑ نکات برجسته پژوهش خبری

- ❖ صندوق نوآوری و شکوفایی، یکی از مهم‌ترین نهادهای نظام تأمین مالی نوآوری کشور است که خدمات متنوعی را از مرحله توسعه نمونه صنعتی تا مرحله بلوغ شرکت ارائه می‌دهد.
- ❖ سرمایه اولیه صندوق نوآوری و شکوفایی، طبق تبصره «۲» ماده (۵) قانون حمایت از شرکت‌های دانش‌بنیان و تجاری‌سازی اختراعات و نوآوری‌ها مصوب ۱۳۸۹، ۳۰۰۰ میلیارد تومان تعیین شده است.
- ❖ مهم‌ترین اقدامات صندوق نوآوری و شکوفایی در سه بخش موج گسترده حمایت از شرکت‌های دانش-بنیان، موج حمایت از فناوری‌های برتر و موج شبکه‌سازی و فعال‌سازی شبکه همکاران خلاصه می‌شود.
- ❖ تاکنون تعداد ۱۱۷۰ طرح نوآورانه در کشور با حمایت ۴۸۳ میلیارد تومانی صندوق نوآوری و شکوفایی با موفقیت خاتمه یافته است.
- ❖ در دو کشور مالزی و تایلند، دولت و نهادهای ملی، نقش مهمی در تقویت نظام ملی نوآوری ایفا می‌کنند.
- ❖ منابع شخصی کارآفرین، اقوام و نزدیکان (فرشتگان سرمایه‌گذار)، سرمایه‌گذاری خطرپذیر، منابع بانکی، تأمین مالی جمعی، تأمین مالی میانی، عرضه اوراق بهادار در بازارهای خارج از بورس و عرضه اوراق بهادار در بورس از جمله سازوکارهای تأمین مالی توسعه فناوری می‌باشند.

□ مقدمه

در اقتصاد دانش بنیان، رشد اقتصادی به نوآوری متکی است و دسترسی مناسب به منابع تأمین مالی، عاملی حیاتی در فرآیند نوآوری و توسعه اقتصاد دانش بنیان است. از این رو، نظام تأمین مالی نوآوری اهمیتی شایان توجه در مسیر حرکت کشور به سمت اقتصاد دانش بنیان دارد و سیاست‌های تأمین مالی نوآوری، نقشی بسیار مهم در توسعه کارآفرینی، سرمایه‌گذاری خطرپذیر و در نتیجه توسعه اقتصادی ایفا می‌کند. به ویژه در کشورها در حال توسعه سازوکارهای تأمین مالی دولتی نقشی مهم در نظام نوآوری دارد. از همین رو، مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی در گزارشی مفصل^۱ نظام تأمین مالی نوآوری را مورد بررسی قرار داده و ضمن بررسی سازوکار کشورهای منتخب در این حوزه و برشمردن کاستی‌های نظام تأمین مالی نوآوری در کشور، راهکارهای رسیدن به وضع مطلوب را ارائه نموده است و در پایان نیز به بررسی عملکرد صندوق نوآوری و شکوفایی به عنوان نهادی توسعه‌ای-اقتصادی که مسئولیت تأمین مالی نوآوری در مراحل پس از نمونه‌سازی در کشور را بر عهده دارد، پرداخته است. در ادامه تلخیص و گزیده‌ای از مطالب این گزارش ارائه می‌شود:

□ سازوکارهای تأمین مالی توسعه فناوری

• منابع شخصی کارآفرین

یکی از عوامل اصلی موفقیت کارآفرینان در ایجاد کسب و کار، اتکا به منابع شخصی خود برای آغاز کار است و این منابع می‌تواند از روش‌های زیر حاصل شود:

پس اندازهای شخصی کارآفرین

فروش یا وثیقه گذاشتن اموالی مانند مسکن و اخذ وام‌های مصرفی (و نه وام‌های مرتبط با توسعه ایده و کسب و کار) از بانک‌ها

این منابع بیشترین خطرپذیری ممکن را دارد و بهترین منابع تأمین مالی برای مراحل اولیه عمر طرح و شرکت است.

• اقوام و نزدیکان (فرشتگان سرمایه‌گذار)

فرشتگان سرمایه‌گذار اشخاصی ثروتمند هستند که در تأمین سرمایه کسب و کارهایی که هنوز در مرحله آغاز هستند، مشارکت می‌کنند. ویژگی‌های این نوع سرمایه‌گذاران عبارت است از:

سرمایه‌گذاری آنها اغلب به صورت مشارکت در مالکیت پروژه یا از طریق اوراق بدهی قابل تبدیل به اوراق مالکیت است.

اغلب از منابع مالی متعلق به خود سرمایه‌گذاری می‌کنند

به واسطه آشنایی با کارآفرین و نیز اعتقاد و اعتماد به شخص کارآفرین سرمایه‌گذاری می‌کنند

خطرپذیری زیادی دارند و شکاف بین دو منبع تأمین مالی شخصی و سرمایه‌گذاری خطرپذیر را پر می‌کنند

جذب منابع مالی آنها نیازی به گرو گذاشتن وثیقه ندارد

۱. دسترسی به فایل کامل گزارش مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی با عنوان «تبیین نقش و جایگاه صندوق نوآوری و شکوفایی در نظام تأمین مالی نوآوری» در آدرس زیر امکان‌پذیر است:

• سرمایه‌گذاری خطرپذیر

تأمین مالی به روش سرمایه‌گذاری خطرپذیر، ابتدا در آمریکا شکل گرفت و هدف از آن رفع موانع و مشکلات پیش‌روی تأمین مالی شرکت‌ها کوچک و متوسط بود. در واقع، سرمایه‌گذاری خطرپذیر از منابع مهم تأمین مالی شرکت‌های کوچک و نوپا به شمار می‌آید و سرمایه‌گذار خطرپذیر، منابع مالی را به همراه کمک‌های مدیریتی در اختیار شرکت‌های جوان و کوچکی قرار می‌دهد که به سرعت در حال رشد هستند و آتی‌های موفق دارند. البته، سرمایه‌گذاران خطرپذیر معمولاً کف سرمایه‌گذاری دارند و حجم سرمایه‌گذاری کمتر از یک میزان خاص، برای آنها توجیه اقتصادی ندارد. افق زمانی سرمایه‌گذاری آنها نیز بین ۵ تا ۱۰ سال و تا زمانی است که کسب‌وکار به رشد مدنظر سرمایه‌گذار دست یابد و زمانی که سرمایه‌گذار تصمیم به خروج از سرمایه‌گذاری و واگذاری سهام بگیرد از روش‌های فروش سهام به صاحبان اولیه فناوری (مدیران شرکت)، فروش سهام به سرمایه‌گذاران دیگر، فروش سهام به رقبای اصلی شرکت شکل گرفته و فروش سهام در بازار سهام استفاده می‌کند.

• منابع بانکی

توسعه اقتصادی وابسته به تولید محصولات نو و دارای فناوری پیشرفته است که توسعه آنها با مخاطره زیادی همراه است. با این حال، بانک‌ها که نهادهای اصلی تأمین مالی به شمار می‌روند، معمولاً خطرپذیر نیستند و علاقه‌ای به مشارکت در مالکیت و مدیریت کسب‌وکار ندارند و اغلب با دریافت وثیقه‌های سنگین و ارائه ضمانت اقدام به اعطای اعتبارات می‌کنند. به همین دلیل در حال حاضر، بانک‌ها تمایلی به پذیرش مخاطره زیاد سرمایه‌گذاری در شرکت‌های نوپا و شرکت‌های کوچک بدون وثیقه‌های معتبر ندارند.

• تأمین مالی جمعی

تأمین مالی جمعی روشی است که در آن جمعیت زیادی از افراد در تأمین مالی یک طرح یا پروژه مشارکت می‌کنند (مشارکت مردمی) و در شبکه تأمین مالی جمعی اروپا نیز، این روش ابزاری اشتراکی و عمومی برای سرمایه‌گذاری اشخاص، شرکت‌ها، سازمان‌ها، صندوق‌ها، پروژه‌ها، محصولات یا گروه‌ها از طریق بازار اینترنتی تعریف شده است. این روش، بسته به نوع پاداشی که تأمین شونده مالی به مشارکت کنندگان می‌پردازد، از طریق اهدا، پاداش، قرض (وام-دهی)، مشارکت (خرید سهام جمعی) صورت می‌گیرد. در این صورت، مردم می‌توانند با تأمین مالی کسب‌وکارهای کوچک در مرحله رشد اولیه آنها، در طرح یا شرکت سهام‌دار شوند.

• تأمین مالی میانی

تأمین مالی میانی یکی از روش‌های تأمین مالی برای شرکت‌هاست که به دلیل داشتن ویژگی‌های خاصی، از ابزارهای سرمایه‌ای و ابزارهای بدهی متمایز می‌شود. در واقع، از تأمین مالی میانی، معمولاً برای پر کردن خلاء بین مشارکت صاحبان سهام شرکت و وام بانکی استفاده می‌شود. ویژگی‌های این نوع تأمین مالی عبارت است از:

در سمت چپ ترازنامه، بعد از بدهی و قبل از سهام قرار دارد و ویژگی‌های آن شبیه هر دو است (از یک طرف ابزاری با درآمد ثابت است و از طرف دیگر پتانسیل کسب بازدهی سهام (در صورت موفقیت شرکت یا طرح) را نیز دارد)

ابزاری برای تأمین مالی بدون رقیق شدن سرمایه شرکت و کاهش کنترل سهام‌داران فعلی است

هزینه و ریسک آن بیشتر از بدهی و کمتر از سهام است

وثیقه در آن کمتر اهمیت دارد و بیشتر جریان نقدی پروژه یا شرکت در آن مهم است

فرصت‌های سرمایه‌گذاری را تحت پوشش قرار می‌دهد که خارج از شرایط بانک‌های تجاری است

در شرایطی که شرکت از پرداخت تعهدات خود ناتوان باشد، در مقایسه با سایر اعتباردهندگان، رتبه پایین‌تر دارد

در مقایسه با ابزارهای سرمایه، رتبه بالاتر دارد

برای دوره میان‌مدت است. (۵ تا ۱۰ سال)

به دلیل ترتیبی که در شرایط قرارداد وجود دارد، انعطاف‌پذیر و انطباق‌پذیر است

صرفه‌جویی مالیاتی دارد

جریان نقدی ثابت و متغیر دارد

در صورت وقوع نکول و ورشکستگی، نرخ بازیافت پایینی دارد

از رقیق شدن سهام جلوگیری می‌کند

• عرضه اوراق بهادار در بازارهای خارج از بورس

کسب و کارها از طریق عرضه اوراق بهادارشان در بازارهای خارج از بورس می‌توانند به سرمایه‌گذاران فراوانی دست یابند و حجم بالایی سرمایه لازم برای توسعه کسب و کار خود را تأمین کنند. از ویژگی‌های این نوع تأمین مالی موارد زیر را می‌توان نام برد:

• عرضه اوراق بهادار در بورس

افق سرمایه‌گذاری این منبع تأمین سرمایه بلندمدت است و شرکت‌هایی که امکان پذیرش در بازار اوراق بهادار را دارند باید ویژگی‌های زیر را داشته باشند:

□ بررسی نظام تأمین مالی نوآوری در کشورهای منتخب

در این بخش نظام تأمین مالی نوآوری در کشورهای مالزی و تایلند که از نظر درآمدی وضعیتی مشابه ایران دارند، بررسی شده است و در گزارش شاخص جهانی نوآوری ۲۰۱۸، هر سه کشور در دسته درآمدی «متوسط به بالا» جای دارند. با این حال اگرچه مالزی با رتبه ۳۵ و تایلند با رتبه ۴۴ اختلاف چندانی با هم ندارند، اما ایران با اختلافی بیشتر از این دو کشور در جایگاه ۶۵ قرار گرفته است.

• مالزی

مالزی در دهه ۱۹۷۰، با گسترش فعالیت‌های اقتصادی خود، گذار به کشوری با درآمد متوسط را آغاز کرد و در دهه ۱۹۸۰، از اقتصاد مبتنی بر تولید مواد خام به صادرکننده محصولات الکترونیکی تبدیل شد. دولت این کشور در سال‌های ۲۰۰۶ تا ۲۰۱۰، رویکردی جامع‌تر نسبت به تقویت نظام ملی نوآوری اتخاذ کرد که یکی از مسائل موردنظر، بهبود دسترسی به منابع مالی برای علم و فناوری بود که این کار از طریق برنامه‌های گرنت (وام بلاعوض) مختلف شامل صندوق‌های علم، صندوق‌های فناوری، صندوق نوآوری اجتماعی، صندوق نوآوری و طرح گرنت تحقیقات بنیادی برای مراحل ایده‌پردازی تا تجاری‌سازی و بازاریابی به اجرا درآمده است. همچنین صنعت VC (سرمایه‌گذاری خطرپذیر) مالزی نیز نقش حیاتی در توسعه اقتصادی مالزی تا سال ۲۰۲۰ دارد. در مجموع، دولت و نهادهای ملی، نقش مهمی در تقویت نظام ملی نوآوری این کشور ایفا می‌کند.

• تایلند

تایلند پس از مواجهه با چالش‌های رقابتی فراوان در محیط مالی همراه با نوسان کشور پس از بحران مالی ۱۹۹۷ در کشورهای آسیایی، سعی کرده است از سیاست‌های مالی به عنوان ابزاری برای احیای اقتصاد خود استفاده کند. تایلند برای تعیین مسیر حرکت خود از برنامه‌های ملی توسعه اقتصادی و اجتماعی و برنامه‌های بازبندی شده استفاده کرده است. برنامه دهم توسعه اقتصادی و اجتماعی این کشور (۲۰۰۷-۲۰۱۱) روی بهبود زیرساخت‌های اقتصادی و مالی برای پشتیبانی از توسعه قابلیت‌های فناورانه و نوآورانه بنگاه‌ها متمرکز شده بود. این برنامه فرصت‌های جدیدی برای توسعه سیاست‌های نوآوری محور ایجاد کرد. دولت تایلند با کمک وزارت علم و فناوری، وزارت صمت، وزارت امور مالی، وزارت کار و دیگر نهادها و سازمان‌های مرتبط طرح‌های تأمین مالی مختلفی را از مرحله تحقیق و توسعه تا نوآوری و تجاری‌سازی برای ایجاد ظرفیت نوآوری در نظام ملی نوآوری کشورش طراحی و اجرا کرده است. مهم‌ترین نهادهای تأمین مالی در مرحله R&D عبارت است از صندوق پژوهش تایلند (TRF)، سازمان ملی توسعه علم و فناوری (NSTDA)، هیئت سرمایه‌گذاری تایلند (BOI) و اداره درآمدی (RD) که از طریق مشوق‌های مالیاتی و اعطای گرنت (وام بلاعوض) از تحقیق و توسعه حمایت می‌کنند. در تأمین مالی اولیه و سرمایه‌گذاری، بازیگران بیشتری فعال هستند؛ مانند سازمان ملی نوآوری (NIA)، اداره تشویق بنگاه‌های کوچک و متوسط (OSMEP)، صندوق سرمایه‌گذار خطرپذیر برای بنگاه‌های کوچک و متوسط (SMEVC)، صندوق تطبیقی MAI و بانک‌ها. در انتهای طیف نیز بانک‌های تجاری و بازارهای سرمایه منابع اصلی تأمین مالی بنگاه‌های نوآور را تشکیل می‌دهند.

❑ ویژگی‌های مشترک مالزی و تایلند در نظام تأمین مالی نوآوری

در هر دو کشور، دولت نقش رهبری را در ایجاد نهادهای حمایتی و اجرای برنامه‌های تأمین مالی دارد.

در هر دو کشور، برنامه‌های حمایتی روی حوزه‌های فناوری مشخصی متمرکز شده است.

در هر دو کشور توجه به ارتباط بخش خصوصی و دولتی و نیز استفاده از سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی کم‌رنگ است.

در هر دو کشور VC ها عمدتاً دولتی است و VC های خصوصی نقش چندانی در تأمین مالی نوآوری آنها ندارد.

در هر دو کشور، توجه ویژه به توانمندسازی بنگاه‌ها از طریق حمایت از خدمات مشاوره‌ای برای شرکت‌ها و به ویژه SME ها است.

در هر دو کشور، نهادهای مختلفی برای ارائه خدمات در مراحل مختلف دوره عمر شرکت‌ها وجود دارد که خدمات مختلف را متناسب با مراحل توسعه فناوری و رشد شرکت ارائه می‌کنند.

❑ کاستی‌های نظام تأمین مالی نوآوری در کشور

محقق نشدن حمایت از شرکت‌ها در مراحل جنینی و نمونه‌سازی

نداشتن سازوکار مناسب برای حمایت از بنگاه‌های بزرگ دانش‌بنیان و توسعه دهنده فناوری

نداشتن راهکار مناسب برای جلب سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی و به ویژه مشارکت با ایرانیان خارج از کشور در راستای توسعه فناوری

نبود نهاد رگولاتوری و قوانین لازم برای نهادهای توسعه‌ای و به ویژه سرمایه‌گذاری خطرپذیر در کشور

عدم دانش و آگاهی کافی افراد فعال در حوزه تأمین مالی، به ویژه سرمایه‌گذاری خطرپذیر

در نظر نگرفتن سازوکار و نهاد مناسب برای حمایت و نوسازی شرکت‌ها در مرحله زوال

❑ راهکارهای دستیابی به وضع مطلوب نظام تأمین مالی نوآوری در کشور

به اعتقاد خبرگان حوزه تأمین مالی نوآوری، دستیابی به وضعیت مطلوب نظام تأمین مالی نوآوری با سیاست‌ها و راهکارهای زیر امکان‌پذیر است:

توسعه قوانین و چارچوب‌های نهادی لازم برای تأمین مالی توسعه فناوری و به ویژه سرمایه‌گذاری خطرپذیر

اصلاح و بهبود فرهنگ غالب کشور در زمینه سرمایه‌گذاری خطرپذیر و مشارکت

ارتقای سطح دانش نهادها و افراد درباره سرمایه‌گذاری خطرپذیر و روش‌های نوین تأمین مالی فناوری

اعطای گرنت‌های پژوهشی و مراکز رشد و پارک‌های علم و فناوری در مراحل جنینی شرکت‌ها

پیش خرید محصولات فناورانه شرکت‌های داخلی توسط وزارتخانه‌ها و سازمان‌های دولتی

مشارکت با ایرانیان خارج از کشور و جذب و هدایت سرمایه آنها در راستای توسعه فناوری

جلب و هدایت منابع مردمی و منابع قطب‌های بزرگ اقتصادی کشور در راستای توسعه فناوری

ارائه تسهیلات و مشوق‌های توسعه صادرات به منظور توسعه بازار شرکت‌های داخلی

تقویت صندوق‌های سرمایه‌گذاری خطرپذیر

□ صندوق نوآوری و شکوفایی، نهاد تنظیم‌گر مالی نظام نوآوری

صندوق نوآوری و شکوفایی، یکی از مهم‌ترین نهادهای نظام تأمین مالی نوآوری است که خدمات متنوعی را از مرحله توسعه نمونه صنعتی تا مرحله بلوغ شرکت ارائه می‌دهد. این صندوق، در سال ۱۳۹۰، براساس ماده (۵) قانون حمایت از شرکت‌ها و مؤسسات دانش‌بنیان و تجاری‌سازی نوآوری‌ها و اختراعات مصوب آبان ماه ۱۳۸۹ با هدف «کمک به تحقیق و توسعه اقتصاد دانش بنیان، تکمیل زنجیره ایده تا بازار، تجاری‌سازی نوآوری‌ها، دستاوردهای پژوهشی و اختراعات، کاربردی کردن دانش از طریق ارائه کمک‌ها و خدمات مالی و پشتیبانی به شرکت‌ها و مؤسسه دانش‌بنیان» تأسیس شد و خدمات متنوعی مالی شامل وام‌های قرض‌الحسنه، وام‌های ترجیحی (با نرخ ۱۱ درصد)، تسهیلات توسعه بازار، سرمایه‌گذاری (مشارکت و صندوق‌ها) تأمین دفاتر کاری و خدمات توانمندسازی ارائه می‌دهد. در واقع، صندوق نوآوری و شکوفایی، نهاد تنظیم‌گر مالی در نظام تأمین مالی نوآوری است که در زیست‌بوم کارآفرینی فناورانه در تعامل با نهادهای مختلفی از جمله وزارتخانه‌های صنعتی، دانشگاه‌ها و پژوهشگاه‌ها، صندوق‌های پژوهش و فناوری، ستادهای توسعه فناوری، پارک‌های علم و فناوری و مراکز رشد در راستای تحقق مأموریت خود و کمک به نوآوری و توسعه فناوری در کشور گام برمی‌دارد.

□ نحوه تأمین سرمایه صندوق نوآوری و شکوفایی

سرمایه اولیه صندوق نوآوری و شکوفایی، طبق تبصره «۲» ماده (۵) قانون حمایت از شرکت‌های دانش‌بنیان و تجاری‌سازی اختراعات و نوآوری‌ها مصوب ۱۳۸۹، به میزان ۳۰۰۰ میلیارد تومان تعیین شده است. براساس این قانون مقرر بود این سرمایه حداکثر ظرف مدت سه سال (تا سال ۱۳۹۳) از محل صندوق توسعه ملی تأمین شود، اما تا مهر ۱۳۹۷،

یعنی پس از گذشت هشت سال از زمان تصویب قانون، ۲۶۲۳ میلیارد تومان از این مبلغ تأدیه شده است. همچنین براساس این قانون، باید از سال سوم به بعد سالیانه ۰٫۵ درصد بودجه عمومی کشور به صندوق نوآوری و شکوفایی تخصیص می‌یافت که تاکنون محقق نشده است. نکته شایان توجه این است که صندوق نوآوری و شکوفایی ردیف بودجه جاری و هزینه‌ای ندارد، منابع مالی صندوق به مثابه سرمایه است، نه اعتبارات هزینه‌ای که صندوق ملزم به هزینه‌کرد آن طی یک سال باشد. هیئت امنای صندوق، مسئولیت حفظ، چرخش و افزایش سرمایه صندوق را بر عهده دارد.

❑ اقدامات صندوق نوآوری و شکوفایی در تأمین نظام مالی نوآوری

صندوق نوآوری و شکوفایی با حمایت از شرکت‌های خصوصی و تعاونی دانش‌بنیان، تاکنون توانسته است سه موج بزرگ در کشور ایجاد کند:

• از میان ۳۳۳۶ شرکت دانش بنیان (براساس آمار سایت کارگروه تشخیص صلاحیت شرکت-های دانش بنیان)، ۲۸۷۳ شرکت (۸۶ درصد از شرکت‌های دانش بنیان) از تسهیلات و خدمات صندوق استفاده کرده‌اند. این شرکت‌ها تاکنون ۷۴۲۳ درخواست برای دریافت خدمات صندوق ارائه کرده‌اند.

موج گسترده حمایت از شرکت‌های دانش بنیان

• فناوری‌های زیستی، فناوری اطلاعات و ارتباطات و نرم‌افزار کامپیوتری، الکترونیک و کنترل، تجهیزات پیشرفته ساخت، تولید و آزمایشگاهی.

موج حمایت از فناوری‌های برتر

• صندوق‌های پژوهش و فناوری، کارگزاران ارزیابی نظارت، مالی، کارگزاران توانمندسازی

موج شبکه‌سازی و فعال-سازی شبکه همکاران

خلاصه عملکرد صندوق تا مهر ۱۳۹۷ نیز به شرح جدول زیر می‌باشد:

نوع خدمت	مصوب (میلیارد تومان)	پرداختی (میلیارد تومان)
تسهیلات	۱۳۲۲	۷۰۴
ضمانت‌نامه (ریسک پذیرفته شده از منابع اهرمی)	۴۲	۴۲
تسهیلات به صندوق‌های پژوهش و فناوری	۱۳۵	۳۲٫۵
سرمایه‌گذاری و مشارکت	۱۴۴	۱٫۰۶۵
منابع پشتیبانی خدمات اهرمی		
مبلغ بلوکه شده	۱۲۳	۱۲۳
سایر خدمات		
دفاتر کاری	۱۹۲	۱۹۲
توانمندسازی	۶	۴٫۵
هزینه‌های عملیاتی مستقیم		
ارائه خدمات	۸٫۸	۸٫۸
فعال‌سازی شبکه کارگزاران و حمایت از شتاب‌دهنده‌ها	۷٫۲۴	۷٫۲۴
فرهنگ‌سازی اقتصاد دانش بنیان	۳٫۳۲	۳٫۳۲
جمع کل	۱۹۸۳٫۳۶	۱۱۱۸٫۴۲۵

همچنین، تاکنون تعداد ۱۱۷۰ طرح با موفقیت خاتمه یافته است که میزان حمایت صندوق از آنها ۴۸۳ میلیارد تومان بوده است. گفتنی است از ۷۴۲۳ درخواست ارائه شده به صندوق نوآوری و شکوفایی، تنها ۱۶۰ درخواست مربوط به سرمایه‌گذاری و مشارکت بوده است که نشان می‌دهد شرکت‌های دانش‌بنیان عمدتاً تمایل به دریافت تسهیلات دارند.

□ جمع‌بندی

امروزه نوآوری و توسعه فناوری یکی از پیشران‌های اصلی در توسعه اقتصادی کشورهاست که در نظامی منسجم و متشکل از نهادها و سازمان‌های مختلف تحقق می‌یابد. یکی از ملزومات اساسی در این راستا، تأمین منابع مالی لازم از طرح‌های نوآور و فناورانه است که در قالب یک نظام تأمین مالی نوآوری انجام می‌شود. امروزه کشورهای مختلفی، با استفاده از روش‌های و شیوه‌ها مختلفی اقدام به تقویت و توسعه این نوع نظام مالی در جهت نوآوری و توسعه فناوری در کشور خود کرده‌اند. در ایران نیز، صندوق نوآوری و شکوفایی به عنوان نهاد اصلی در تأمین مالی نوآوری جایگاه مهم و ویژه‌ای دارد که در تعامل با سایر نهادها و دستگاه‌های نظام نوآوری در کشور به ایفای نقش در توسعه فناوری و تحقق اقتصاد دانش‌بنیان می‌پردازد. با این حال مقایسه نظام تأمین مالی نوآوری در کشور منتخب با ایران نشان می‌دهد، در ایران برخلاف آن کشورها، دولت نقش کم‌رنگی در تقویت نظام تأمین مالی نوآوری دارد و دستیابی به هدف بزرگ توسعه اقتصاد دانش بنیان، نیازمند حمایت‌ها و سرمایه‌های دولتی بیشتری است. هرچند که در کنار نقاط ضعفی که صندوق نوآوری و شکوفایی دارد، عملکرد آن حکایت از تنوع مناسب خدمات صندوق برای شرکت‌های دانش‌بنیان و بهره‌برداری حداکثری و مناسب از منابع محدود صندوق در توسعه اقتصاد دانش بنیان دارد. با این حال، در راستای حمایت‌های بیشتر و مؤثرتر دولتی و اتخاذ سازوکارهای مناسب برای ترویج نوآوری و توسعه فناوری در کشور، بهره‌مندی از تجربه کشورهای موفق در این زمینه خالی از لطف نیست.